

ikke stå uimodsagt hen, så vil vi gerne give dem et svar med på vejen.

I Venstre synes vi, der er tale om en overordentlig god, fornuftig og velafbalanceret aftale, god for det danske samfund og rimelig for A.P. Møller – Mærsk, en aftale, som sikrer, at man ved, under hvilke vilkår man har at drive sin virksomhed, og kan optimere sine investeringer i efterforskning og teknologiudvikling, samtidig med at man får en gennemgribende reform af hele beskatningssystemet, som sikrer det danske samfund et ikke blot større, men også ligeligere fordelt provenu hen over årene.

Der er fra alle parter udvist stor seriøsitet og rettidig omhu i forbindelse med disse forhandlinger og den endelige aftales indgåelse. Det er vi i Venstre overordentlig godt tilfredse med.

Vi er også meget tilfredse med, at aftalen i sin substans lever op til det, som Folketingets flertal bad om. Det gør den jo til fulde. Vi får over årene et government take til det danske samfund ... Hr. formand, jeg tror, der er en ordfører, der gerne vil skrives op på talerlisten på et tidspunkt. Vi får et government take til det danske samfund i størrelsesordenen 61 pct., 10 pct. mere, end hvad den Socialdemokratiske formand her i forsommeren bad om. Den socialdemokratiske formand, hr. Mogens Lykkesøft, har i adskillige interviews tilkendegivet, at for ham og Socialdemokratiet var en rimelig aftale en aftale, der balancerede omkring 50, måske godt 50 pct. til samfundet. Nu får vi altså 61 pct. set over aftaleperioden. Vi får en merværdi til samfundet fra den 1. januar 2004 og frem til 2012, hvor aftalen udløber – vel at mærke i de år, hvor den store produktion fra Nordsøen finder sted.

Kl. 15.15

Det er set med vores øjne meget tilfredsstillende og helt i overensstemmelse med de intentioner, som folketingsflertallet den 20. februar pålagde regeringen.

Aftalen er jo en aftale mellem den danske stat repræsenteret ved regeringen og en privat aftalepartner. Det er altså regeringens ansvar at føre disse forhandlinger, det er regeringens ansvar og pligt at indgå aftalen, og den kan så få et flertal med sig eller mod sig – sådan er det.

Regeringen og økonomi- og erhvervsministeren har fra et tidligt tidspunkt valgt at give denne sag størst mulig åbenhed, og jeg må sige, at når nogle i dag taler om, at man ikke har fået altting belyst, og at der ikke har været en saglig og rimelig behandling, så synes jeg, det er overordentlig hul tale. Denne sag har været placeret

højt på Folketingets dagsorden siden folketings-samlingens start; der har været megen offentlig debat om sagen; ministeren har besvaret i alt mere end 230 spørgsmål; forslagene har været behandlet i seks udvalgsmøder; der har været samråd, og der har også været en høring, som vi fra regeringspartierne side imødekom oppositionen med på alle de områder, det overhovedet var muligt, så lang tid vi ikke skulle krænke en privat aftalepartners rettigheder.

Så kommer man nu og siger, at man ikke har fået tingene belyst, og Enhedslistens hr. Keld Albrechtsen rumler med nogle fantasier omkring en folkeafstemning og indsamling af 60 underskrifter. Det er jo retorik, der vil noget, og det er også en gratis omgang, for når man ser på betænkningerne, og hvad der er tilkendegivet her fra de politiske partier om, hvordan man vil stemme, er det jo hinsides al fornuft og alt, hvad der er hold i. Der kan naturligvis ikke være baggrund for en folkeafstemning om det her.

Det er en sag, der er grundigt belyst, og som har fået en seriøs behandling i Folketinget, i udvalget, og som i den grad er blevet besvaret til fuldkommenhed fra ministrenes side. Ministeren har oven i købet efterfølgende lavet et resumé af de økonomiske konsekvenser af aftalen, og jeg er bekendt med, at ministeren er på trapperne med også at komme med en redegørelse omkring kapitel 6 i selve aftalen, det kapitel, der omhandler selve kompensationsbestemmelsen.

Vi må sige, at vi i Venstre synes, vi har en aftale, der lever op til folketingsflertallets udtrykte ønske. Vi har en aftale, der giver samfundet et større provenu på et samfundsøkonomisk afbalanceret grundlag, og vi har med nogle lovforslag at gøre, som er blevet overordentlig demokratisk behandlet, og hvor tingene er foregået i åbenhed og alle de meget vanskelige og kompetente spørgsmål, der er stillet, er blevet seriøst og grundigt besvaret.

Tilbage står for os i Venstre blot at sige, at vi naturligvis støtter L 48 og L 62 og de af ministre stillede ændringsforslag, og jeg skal gerne afsløre, at når vi på fredag også skal behandle B 7, selve aftalen, så vil vi støtte det forslag. Vi synes, der er tale om sammenhæng og helhed, og det er ganske fornuftigt både for det danske samfund og for A.P. Møller – Mærsk, det, der her er aftalt. Sådan skal det også være, når det er en god aftale, som oven i købet er indgået ad frivillighedens vej.

Det, der står tilbage at konstatere for os, er, at indvendingerne fra Enhedslistens side, fra SF's